

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem benyttede noget for stærke Udtryk!

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg er i det heldige Tilfælde at kunne bringe samtlige Partiers Ordførere en Tak for den Erklæring, som er gaaet gennem samtlige Taler, om Forhandlingsvillighed, hvad denne Sag angaar. Selvfølgelig er denne Tak varmest til mit Partis ærede Ordfører, som fuldt og helt har kunnet slutte sig til Forslaget, men der er jo fra alle Partiers Side gennem Ordførernes Udtalelser udtrykt Villie til Forhandling paa alle enkelte Punkter, og dermed kan jeg naturligvis kun udtale min Tilfredshed. Thi Forslaget er absolut ikke noget Ultimatum; saadanne Forslag er der jo ikke Plads for at fremføre her i dette høje Ting, og jeg vilde paa ingen Maade ud fra mit Naturel kunne føle mig fristet, selv om der var Plads for Ultimata fra Regeringens Side. Nej, Forslaget er et Forhandlingsgrundlag ud fra den Opfattelse, at Hjelpekasseloven er ganske forældet, og at det er nødvendigt, at vi paa en Række Punkter faar optaget Forhandlinger om at naa til en Udformning, der bedre end den Lov, vi hidtil har levet under, svarer til de Formaal, som man med Hjelpekasselovgivningen har sat sig.

Men jeg overraskes naturligvis ikke paa nogen Maade over, at denne Sag giver Anledning til flammende Taler her fra denne Plads, det har jeg ventet; skulde jeg være blevet overrasket over noget, maatte det have været over Udeblivelse af saadanne Taler som f. Eks. den, det ærede Medlem Hr. C. F. Madsen nylig holdt. Jeg forstaa særdeles godt, at her er udmærket Plads for et saadant Indlæg, og det er naturligvis ogsaa godt at henvise til, naar man kommer ud i Ryegade eller Fredensgade, men jeg er alligevel ikke i Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. C. F. Madsen (F. K. Madsen: F. K. Madsen!) Ja, ja, jeg skal sørge for, at det bliver rettet i Fortrykket, saaledes at denne Ros over det ærede Medlem ikke skal komme hans Kollega i det høje Landsting til gode. Jeg forstaa, som sagt, godt dette, men jeg tror slet ikke, det ærede Medlem havde dette behov, saa lidt som det ærede Medlem Hr. Hækkerup havde haft Brug for hele den Indledning, han her fremsatte, hvor han talte om den forfærdelige Ulykke for den sociale Lovgivning, som man her var i Færd med at foranstalte, om den Tvangslovgivning, man her søgte at gennemføre, med det Formaal at føre Folk over paa Fattigvæsenet, idet

man nu vilde spørre den sidste Mulighed for at hjælpe uskyldigt trængende. Alle disse Talemaader ved det ærede Medlem godt er saa inderlig overflødige i den saglige Forhandling, som det ærede Medlem dog til syvende og sidst erklærede sig villig til at deltage i denne Sag angaaende.

Jeg skal ikke skildre for det ærede Medlem, hvorfor de er overflødige, heller ikke, hvorfor det ærede Medlem i Forvejen besidder fuld Viden derom, men indskrænke mig til kortelig at sige, at dette Lovforslag er fremsat, fordi vi ikke vedvarende kan etablere os socialt saaledes, at der paa alle mulige Omraader, hvor Lovgivningsmagten fastsætter Begrænsninger for sociale Ydelser, med det samme igennem Hjelpekasseloven etableres en Ventil, hvorigennem man kan slippe det hele ud igen og reducere Lovgivningens Begrænsninger til betydningsløse Bestemmelser. Vi kan ikke fortsat i Hjelpekasseinstitutionen have en Forsamling, hvorigennem alle Begrænsninger, som lovgivningsmæssigt fastsættes, kan gøres betydningsløse.

Om Hjelpekassens Betydning i den sociale Lovgivning her i Landet er jeg aldeles ikke uenig med det ærede Medlem. En Hjelpekasselovgivning er et fornødent Supplement til Sociallovgivningen i et Samfund, ogsaa her i Landet, thi der maa være Plads for en Hjælp uden Fattighjælps Virkning til den, der kommer i øjeblikkelig Vanskelighed, der maa kunne rækkes ham en hjælpende Haand med midlertidig Virkning for Øje. Men jeg vil hævde, at heri gøres der ikke noget som helst Indgreb ved det Lovforslag, her er fremsat. Det tager kun Sigte paa at begrænse Adgangen til at gøre Hjelpekasseunderstøttelsen til permanent Led i den økonomiske Basis for ikke helt faa Familier her i Landet.

Det er det, Lovforslaget tager Sigte paa, og derfor var det i Virkeligheden ogsaa ganske overflødigt for det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven i den besynderlige Tale, han her holdt, at skildre, hvordan han og hans Partifæller ikke vilde fare frem mod Hjelpekasseloven med Ild og Sværd, og saa føjede han til, at det troede han heller ikke Regeringen vilde; men han havde dog paa en Række Punkter udtalt sig paa en Maade, som staa ganske besynderligt til den Stilling, som hans Meningsfæller rundt om i Landet indtager, naar Talen er om den praktiske Forvaltning af Hjelpekasserne. Det ærede Medlem kender jo dog sine Meningsfællers Stilling til Hjelpekasseforvaltningen her i København.

Det ærede Medlem Hr. Hækkerup ud-